

[Jørgen Estrup]

jeg vil godt tage fat i noget af det første, hr. Svend Andersen sagde, for på hvad er det, hr. Svend Andersen bygger sine ord om, at Det Radikale Venstre har deponeret sin boligpolitik i lommen på Det Konservative Folkeparti eller andre partier i det flertal, som nu er dannet?

Ja, det bygger han altså på, at man har taget nogle boliger fra nybyggeriet, skåret ned i den almennyttige kvote, flyttet over til byfornyelse og sparet nogle penge i en tid, hvor vi udmærket ved, at adskillige forudsiger, at der vil være en mætning på boligmarkedet, og hvor lige så mange jo kan fortælle os, at de offentlige udgifter vokser for stærkt. Det er det, man forstår ved at deponere sin boligpolitik i andres lomme.

Det synes jeg egentlig ikke er nogen god argumentation, og derfor synes jeg, vi skal holde fast i det sidste, som hr. Svend Andersen sagde: »Vi er parate«.

Og så går jeg ud fra, at man faktisk mener det, og når vi når over på den anden side af 1. januar, er det det, der bliver linjen, og ikke den polemik, som vi har set op til denne boligbyggerilov.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Vi er også parate til at diskutere efter 1. januar, men så må det være nogle andre oplæg, for det, vi har hørt indtil nu, er, at der skal spares yderligere 125 mio. kr. på boligstøtteområdet, og det er ikke det, vi mener er en fornuftig boligpolitik.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Ved dette lovforslags førstebehandling gav hr. Jørgen Estrup udtryk for, at boligbyggeriloven jo faktisk var boligbyggeriets finanslov. Men, tilføjede hr. Jørgen Estrup også dengang, det var godt nok finanspolitik, der måske blev drøftet i meget høj grad, men det var dog alligevel bygget på boligpolitiske aspekter, der gav politiske signaler om boligbyggeriets fremtid.

Det håber jeg også er genspejlet i den debat, som har været citeret nogle gange, og hvor vi virkelig havde de store boligpolitiske aspekter fremme, nemlig den debat, der den 22. november fandt sted om min redegørelse, og som jeg gerne vil henvise mange til, som i dag har bedt om at få lidt flere boligpolitiske aspekter bragt ind også i boligbyggeriets finanslov. Lad os tage den debat op igen, lad os fortsætte den, og

lad mig så håbe på, at hr. Svend Andersen efter de, må jeg have lov til at kalde dem sure opstød, som Socialdemokratiet udelukkende har brugt dette lovforslag til, også er parat til at diskutere boligpolitik.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde ved første behandling: »Intet ville være mig kærere, men så er det om at komme ud af starthullerne og ikke bare falde tilbage på, at boligpolitik, det er beskæftigelsespolitik for den almennyttige sektor.«

Må jeg have lov til at sige til den socialdemokratiske ordfører, at det meget ensidige synspunkt, at hvis man nedskærer den almennyttige sektor, betyder det – og det fremgår også af det regnestykke, som jo er ganske simpelt for enhver – at medmindre man bringer folk i arbejde på anden måde, så bliver der 1.600 arbejdsløse, jo ikke er den snævre tankegang, der ligger bag regeringens lovforslag.

Der ligger – hvad der overhovedet ikke har været nævnt i denne debat – også en forøgelse på finansloven af midlerne til byfornyelse fra 1,6 til 2 mia. kr. Der ligger i det lovforslag, som blev gennemført i foråret, og som nu er i færd med at få sin virkning, en forøgelse af det private byggeri, som i en lang årrække nu ikke har haft nogen muligheder for at gøre sig gældende. Her har vi tiltro til, at det tal, vi byggede på, ca. 2.000 boliger om året, er i færd med at blive realiseret. Der foreligger en fortsat vækst også i kraft af det forlig, vi nu er i færd med at indgå om, at erhvervsbyggeriet får en stigning, og der foreligger ikke mindst – det var også hr. Behnke inde på – en stigning i eksporten. Jeg nævnedes også allerede ved førstebehandlingen, at vi nu har et nettooverskud på vores byggeeksport.

Fra en række ordføreres side, både hr. Svend Andersens og hr. Holger K. Niensens, har det problem været nævnt, at der med denne forøgelse af løbetiden fra de 20 til de 35 år måske kunne være tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft. Jeg har naturligvis stor respekt for, hvad Boligselskabernes Landsforening måtte mene om dette, men jeg vil dog sige, at jeg som boligminister må støtte mig til dem, som ud fra mit synspunkt må formodes at have det største kendskab til det, nemlig Justitsministeriet. Jeg har i flere spørgsmål besvaret dette. Jeg har også i samråd uddybet, hvad Justitsministeriet har sagt.